

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 62. Tristes schismatis effectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Postquam Avenione confederat, Rex ^{Sæcul. XIV.}
 Carolus V eum vehementer adjuvans ^{A. C. 1379.}
 omnes fere Principes, ac Republicas ab Urbanis
 Urbano stantes per Legatos monuit, ut ^{Vitæ p. 495.}
 ne præoccupari animos suos sinerent,
 sed patienter auscultarent ea, quæ pro
 Clemente dicerentur. At plerique Cle-
 mentis nuncios non audire modo, sed &
 suas in terras admittere recusabant. Er-
 go vi utendum ratus Clemens suis inter
 Italos fautoribus militem, ac pecuniam
 pro viribus mittebat suis. Nec sacra
 omisit arma; & vicissim litteras contra
 Urbanum edidit. Et vero pari facilita-
 te poterant scribere, fulminare, ac se mu-
 tuis onerare conviciis, ac execratio-
 nibus.

§. LXII.

Tristes schismatis effectus.

At hic agendi modus juvabat nihil, sed
 magis inflammavit schisma, & innu-
 mera invexit mala. Clementini multos
 Urbano submissos Præfules, Sacerdotes,
 aliosque Clericos mari vel terra facientes ^{Th. Niem.}
 iter capere, vexare, submergere, combu- ^{c. 19.}
 rere, aliove crudeli necis genere afficere
 non verebantur. Per vim occupatæ ab
 illis multæ urbes, castella, pagique in re-
 gno Neapolitano & in terris Romano

Sæcul. XIV. Pontifici subjectis: Ecclesiæ, ac coeno-
 A. C. 1379. bia multa everfa: multa suis privata ju-
 ribus; ne cædes, direptiones, cæteraque
 crimina recenseamus.

Vita p. 496. Haud melius Urbanus Clementinos ha-
 buit. Exagitabat eos tam atrociter, seu
 personas, seu bona iis propria spectem, ut
 ad Clementem confugere, ac subsidia
 vitæ ab eo petere cogerentur. Nec is
 plene illis satisfacere poterat præ pau-
 citate regionum sibi obsequentium; præ-
 terquam, quod multis sumptibus aliis
 ferendis impar esset. Ita horum Cle-
 mentinorum permultis, qui spectati, &
 opulenti fuerant, vita sua finienda fuit
 in paupertate ac miseria. Quorum ex-
 emplo territi haud pauci alii, ut in pri-
 mo statu suo se conservarent, agnoscere
 Urbanum malebant, bonaque ab eo, ac
 honores accipere, quamvis Clementem
 crederent verum Papam. Alii stude-
 bant ab ambobus consequi dignitates, ac
 beneficia; & largiori denique se addice-
 bant, an potestatem dandi haberet, non
 solliciti. Multi demum pretio obedien-
 tiam vendebant suam, ut beneficia pro
 se vel aliis impetrarent: unde factum,
 ut indigni promoverentur: eademque
 mala utrinque regnabant.

Urba-

Urbano parcebant pars maxima Italia; Anglia, Germania, ubi eum Rex Wenceslaus diserte agnoscebat, obnoxia eidem Bohemia, Belgii pars major, & Hungaria: cujus Regem Ludovicum arctius sibi obstricturus Papa Urbanus hoc anno 1379 Cardinales creavit duos Hungaros, nempe Demetrium Strigoniensem Archiepiscopum, & Valentinum Antistitem Quinque Ecclesiarum: huic templum S. Sufannæ, illi ædem Quatuor Coronatorum assignavit. In Wenceslai gratiam Bohemum quoque Oczkium Olomutii Præsulem decrevit Cardinalem de duodecim Apostolis.

Sæcul. XIV.
A. C. 1379.

§. LXIII.

S. Catharinæ Senensis obitus.

Promulgata Florentiæ pace, quam Urbanus ei reddiderat, S. Catharina Senensis inde rediit suum ad cœnobium: ubi se occupabat dictando arcana cœlestia, nimirum ea, quæ loquebatur rapta in excessum mentis, & ab usu sensuum abstracta: sed quæ Italice proferebat, Latine scribebantur. Tum Papa Urbanus, qui Avenione agens illam noverat, & magni faciebat, Raymundum Capuanum

num